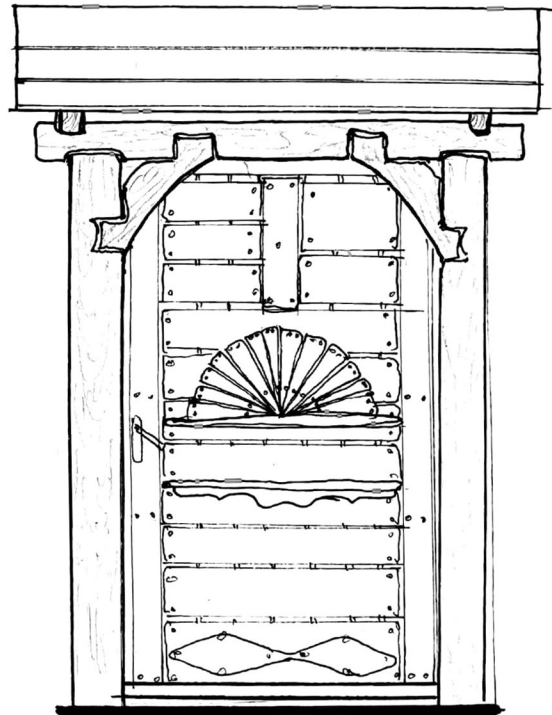
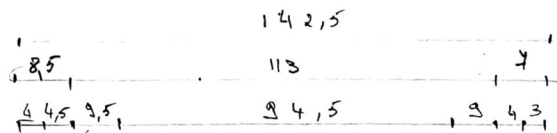
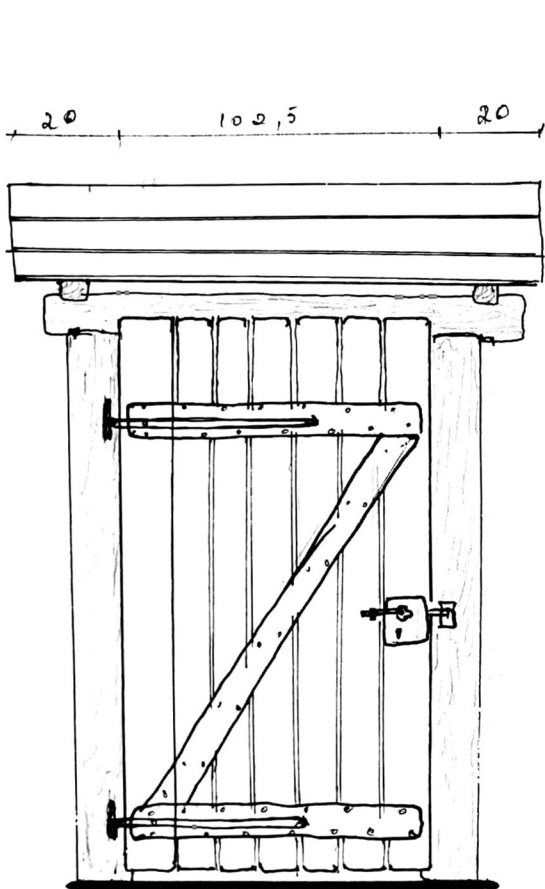

Experiențe ale studenților bursieri
participanți la Școli de vară 2022

ORDINUL
ARHITECTORILOR
DIN ROMÂNIA

Timbrul de
arhitectură

oar.archi

Școala de vară:

pentru a reveni la cuprins, dați click pe
colțul dreapta al fiecărei pagini

- 4 [Adoptă o casă](#)
- 6 [Arhipera](#)
- 8 [Batem fierul la conac](#)
- 10 [Casa cu har, Asociația PACT](#)
- 12 [Cetatea Dacică, Costești. Ambulanța pentru monumente](#)
- 14 [IMUUA Summer school. Schönberg 2022](#)
- 16 [Dealul cerului](#)
- 18 [EFdeN](#)
- 20 [ELEMENTE, SIBIU](#)
- 22 [Leaota, Ambulanța pentru monumente](#)
- 24 [Biserica evanghelică din Hoghilag, Ambulanța pentru monumente](#)
- 26 [La palat „înFlorești”](#)
- 28 [De la Bunești](#)
- 30 [Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, Șona, Ambulanța pentru monumente](#)
- 32 [Universitatea de vara UDV Bucium](#)

Cuvânt înainte președinte Grup Rural

Născute din pasiunea unor arhitecți și susținute în ultimii patru ani de Ordinul Arhitecților din România și de Prince’s Foundation, școlile de vară din România au devenit, prin diversitatea activităților și a numărului mare de oferte, un fenomen unic în peisajul arhitecturii sustenabile europene, comparabil poate doar cu cel din Spania unde arhitectura din pământ a prins un avânt considerabil.

Dacă vrei să îți consolidezi cunoștințele teoretice dobândite în facultate cu aptitudinile practice atunci școlile de vară sunt cel mai potrivit loc. Lucrurile nu se opresc însă doar la experiența practică pentru că, spre deosebire de o practică de șantier, o școală de vară oferă mult mai multe oportunități de dezvoltare personală și profesională. Școlile de vară au un caracter repetitiv și reprezintă, dincolo de o campanie de construire, o bună oportunitate de dezvoltare a abilităților de comunicare, spirit de echipă, angajament comunitar și, într-un final, a leadership-ului. Trezitul de dimineață, curățenia, gătitul la comun sau simpla amenajare a unui spațiu sunt activități ce consolidează fibra socială a grupului, esențială școlilor de vară și parcursului profesional.

Nu rareori, cei care participă la mai multe ediții ale școlilor de vară ajung într-un final să rămână implicați în coordonarea activităților acestor inițiative sau să-și înființeze propriile școli. Aceste inițiative trebuie văzute de asemenea ca o rețea de oferte de formare continuă complementare; de aceea, OAR sprijină prin bursele de participare o experiență exhaustivă și o participare itinerantă la aceste activități creând premisele unei formări complete a studenților și a tinerilor specialiști în domenii cât mai variate.

Fiind profund ancorate în structurile sociale ale comunităților locale, mai ales rurale, școlile de vară reprezintă de fapt locul unor dezbateri ale unor teme importante având ca protagoniști actori cu mentalități

diferite. Ținând cont de acest fapt, transferul de informații și opinii trebuie făcut cu tact și ținând cont de cutumele locale ale societății rurale de la care se poate învăța pe multe planuri. Până la urmă, imersarea în societatea rurală devine o oportunitate de a ne valida propria “filosofie de viață”. Comunitățile locale trebuie implicate în procesul de luare a deciziilor pentru a garanta sustenabilitatea activităților noastre. De cele mai multe ori acestea dețin informații despre meșteșuguri, resurse locale materiale sau umane, proceduri necesare, etc. Dacă dorim să contextualizăm produsul nostru, atunci implicarea comunităților locale joacă un rol hotărâtor. Pe de altă parte, ar trebui să conștientizăm faptul că în calitate de participanți la școlile de vară devenim fără să vrem un reper de comportament pentru localnici, care au mai puține șanse de interacțiune cu grupuri mari de studenți și profesioniști, aflându-se într-un spațiu în care educația instituționalizată a fost aproape abandonată. Nimic nu se învață într-un timp scurt, așa că nu trebuie să ne facem probleme legate de curba de învățare care va fi, cel mai probabil, lină la început, atunci când efortul este mare, iar rezultatul aparent nesatisfăcător. Cu toții știm ce presiune psihică poate reprezenta îndoirea consecutivă a unor cuie sub ochii severi ai colegilor mai experimentați sau decepția în fața manipulării stângace a unor elemente de construcție, însă progresele se vor vedea foarte repede. În fapt, în propria practică de proiectare și să beneficiem de încrederea echipelor de execuție și a beneficiarilor pentru ca în final, obiectul de arhitectură să ajungă cât mai aproape de ce am imaginat.

Vă îndrum cu încredere să descoperiți locurile autentice ale României participând la cât mai multe școli de vară.

Eugen Vaida,
Grupul de lucru Rural al OAR

Activitățile în cadrul școlii de vară „Adoptă o casă din Roșia Montană” au vizat în mare parte realizarea unei terase verzi peste lapidariumul construit în seriile precedente, restaurarea pietrei prin reintegrări cromatice în zonele de fisură a pietrelor și completarea lacunelor, pregătirea taluzului înverzit cu fixarea geo-grilei și în final, diverse activități meșteșugărești printre care despicarea vârguțelor de nuc pentru cerchia — stratul pe care aderă tencuiala.

stud. arh. Tudor Lulciuc

În cadrul programului “Adoptă o casă la Roșia Montană”, am fost împărțiți în mai multe echipe, pentru a începe simultan lucrările la mai multe șantiere, cu scopul de a asigura funcționalitatea sau stabilitatea, prin intervenții de punere în siguranță: la casină, la capolnă și la lapidarium.

Am participat la șantierul fostului Cazinou (“Casina”), unde am rostuit și am făcut completări în zonele critice ale soclului de piatră.

În următoarele zile, am mutat mobilierul din Capelă (“Capolnă”) în biserică, pentru a putea interveni asupra fisurii din absida altarului și asupra zidăriei degradate.

Am învățat să rostui, să țesem zidăria, să facem mortar, ne-am familiarizat cu instrumentele specifice fiecărei activități și importanța organizării procesului de lucru. Școlile de vară au fost niște experiențe la care mă bucur că am luat parte, în care, pe lângă partea de învățare non formală, am și legat prietenii cu oameni ambițioși și am cunoscut organizații care dau mai departe ideea că patrimoniul trebuie iubit (și în România!)

Vă mulțumesc pentru oportunitate, găzduire și răbdare!

stud. arh. Maria Cristina Barbalata

Foto: Lulciuc Tudor

Școala de vară:

Foto: Maria Cristina Barbalata

Foto: Maria-Bianca Dobromir

Adoptă o casă

Foto: Maria-Bianca Dobromir

Cele două săptămâni petrecute în cadrul proiectului “Adoptă o casă la Roșia Montană”, găzduit de localitatea eponimă, reprezintă spațiul prim de contact cu sfera vastă a restaurării. Activitățile propuse au lăsat loc de relaționare cu locul și cu restul persoanelor implicate. Am participat la următoarele:

- la realizarea sistemului de drenaj necesar acoperișului verde, aparținând lapidarium-ului muzeului Întreprinderii Miniere Roșia Montană;
- la restaurarea unor rame de ferestre, constând în îndepărtarea straturilor suprapuse de vopsea, șlefuirea și chituirea lemnului;
- tratarea și curățarea lemnului din cadrul ușilor și tocurilor de geam;
- la cartografierea drumurilor comunei atestate prin numele ei antic-romanizat drept ‘Alburnus Maior’. Mai mult de atât, această școală de vară oferă prilejul unei incizii în prezent cu scopul înțelegerii și valorificării depline a valurilor istorice care au schimbat arhitectural și antropologic dezvoltarea comunei Roșia-Montană.

stud. arh. Maria-Bianca Dobromir

Foto: Lulciuc Tudor

In principal, activitățile au inclus lucrul cu lutul.

Punctul de pornire a fost procesul de obținere a lutului in 5 pași: procurarea, măcinarea, cernutul prafului de lut, adăugarea apei și, în final, modelarea. Cu lutul obținut am trecut prin faza de concept și realizare de elemente arhitecturale modulare (tema principală de lucru), de asemenea, am realizat ateliere de lucru cu copiii și obiecte sculpturale experimentale. Alte activități au inclus cursuri despre utilizarea elementele din ceramică la fațade, lucrul cu materiale ecologice (prelucrarea pământului în diferite moduri, de exemplu tehnica pământului bătătorit, cărămizi din lut etc).

Cel mai mult mi-au plăcut atelierul de elemente arhitecturale modulare, lucrul cu copiii și drumețiile pe munte.

stud. arh. Alexandra-Irina Ursea

Foto: Alexandra-Irina Ursea

Foto: Alexandra-Irina Ursea

Foto: Alexandra-Irina Ursea

Foto: Silvia Ioana Niculae

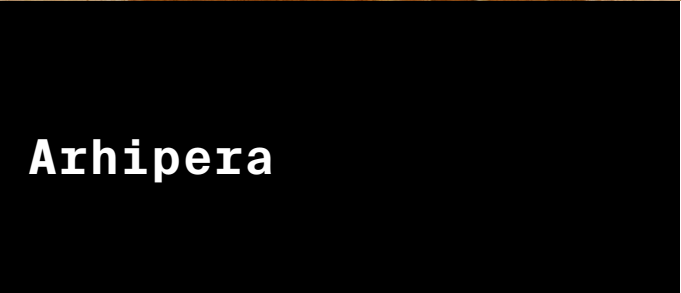

Foto: Silvia Ioana Niculae

În cadrul Școlii de Vară, care a avut ca tematică ceramica în arhitectură, am explorat conexiunile dintre lut și inovația în design. Am participat la lecturile despre acest material, am căutat, apoi descoperit surse de lut locale, am extras lutul, am preparat materialul (prin uscare, mărunțire, cernere, adăugarea apei și formarea unei materii omogene) și am gândit și construit prototipuri arhitecturale. De asemenea, am făcut parte din echipa care a coordonat atelierele de modelaj cu elevii din sat, pe care i-am îndrumat spre a crea diferite obiecte la alegere la început (animale, vase, flori etc.), ca apoi să realizeze un sat, fiecare construind o clădire. Le-am demonstrat diferitele tehnici de modelaj prin care își pot concretiza ideile - de la cea a exiciziei, inciziei, la tehnica ancestrală a cordonului de lut și altele. În plus, am realizat aftermovie-ul Școlii de Vară, care va fi în curând disponibil pe Youtube. Școala de Vară Arhipera a fost o oportunitate excepțională de a-mi exersa manualitatea și de a înțelege mai bine legăturile dintre ceramică și arhitectură!

stud. arh. Silvia Ioana Niculae

Foto: Silvia Ioana Niculae

La școala de vară „Batem fierul la conac! ” erau deschise ateliere de ceramică și olărit, de vitralii, de gravură, de tencuieli și de fenerie. Pe lângă ateliere, au existat și alte activități precum mersul cu căruța prin pădure, vizitarea Muzeului Satului Bucovinean și a Cetății de Scaun a Sucevei, participarea la un concert de muzică clasică, prezentări pe diverse teme (fotografie, umor, conace din Romania) și o seară de muzică lăutărească.

stud. arh. Antonia Mihaela Gherasim

Foto: Antonia Mihaela Gherasim

Foto: Antonia Mihaela Gherasim

Școala de vară:

Foto: Antonia Mihaela Gherasim

Foto: Mara-Ruxandra Bejan

Batem fierul
la conac

Foto: Mara-Ruxandra Bejan

In cadrul ambelor scoli de vara am participat la multiple ateliere unde am învățat meșteșuguri tradiționale. Printre acestea se numără: dulgherie, fierărie prin forjare, realizarea vitraliilor, cioplit in piatra, olărit si pictura pe ceramica, realizarea tencuielilor. Am vizitat obiective turistice de patrimoniu precum Biserica fortificată din Dealu Frumos, Conacul Miclescu din Călinești, Cetatea de Scaun a Sucevei. Am participat la concerte cu diferite stiluri muzicale și am interacționat cu artiști străini veniți să ne îndrume. Am asistat în ambele școli de vară la prelegeri interesante pe diverse teme de arhitectură.

stud. arh. Mara Ruxandra Bejan

Foto: Mara-Ruxandra Bejan

În prima zi am făcut o documentare, care a constatat în mersul prin sat și observarea împrejurimilor caselor specifice zonei. În zilele următoare s-au achiziționat materialele necesare și s-a întocmit proiectul 2D și 3D al gardului. Totodată am lucrat la cerdac: l-am curățat de praf, am îndepărtat vopseaua care nu mai proteja lemnul de acum, l-am spălat cu alcool, iar când s-a uscat, l-am dat de 2 ori cu ulei împotriva putrezirii, insectelor și pentru a nu se crăpa.

În paralel s-au pregătit stâlpii pentru gard (au fost arși pentru a nu putrezi în pământ), asamblarea porții și al gardului, s-a curățat zona, s-a netezit terenul și s-au săpat gropile.

Am fost și am adus lut cu roaba din afara satului pentru gropi. Gardul și poarta au fost de asemenea curățate cu alcool și vopsite cu ulei de în. În jurul casei, am dat cu cositoarea și am curățat copacii.

Am avut o zi liberă de la muncă în care am vizitat Mănăstirea Brâncoveanu, Sâmbăta de Sus și Cetatea Făgărașului.

stud. arh. Daria-Paraschiva Onofrei

Școala de vară:
**Casa cu har,
Asociația PACT**

În cadrul școlii de vară, principală activitate a fost curățarea pietrelor de atacul biologic de la turnul 1 al Cetății Dacice Costești. De asemenea, am învățat să folosim stația de măsurare pentru a crea un relevu al turnului 2 din acest sit arheologic. În a doua parte a zilei, am avut ca invitați profesori și alte personalități din domeniu care ne-au prezentat diferite aspecte ale arheologiei: modul de lucru pe un sit arheologic, istoria diferitelor artefacte găsite în țara noastră, probleme în legislație și cum pot fi recuperate artefactele de la casele de licitații, etc. La finalul școlii de vară am organizat și ziua porților deschise, pentru care am pregătit pliante și afișe explicative și am ghidat vizitatorii, povestindu-le istoria locului și scopul școlii de vară.

stud. arh. Ana Olivia Poenariu

Foto: Ana Olivia Poenariu

Foto: Ana Olivia Poenariu

Școala de vară:

Foto: Ana Olivia Poenariu

Foto: Mădălina Luca

**Cetatea Dacică,
Costești. Ambulanța
pentru monumente**

Foto: Mădălina Luca

În cadrul școlii de vară de la Costești, coordonată de Nicoleta Marian și Diana Oprea, am participat la mai multe activități care țin de domeniul arheologiei. Obiectivele principale de anul acesta erau continuarea relevului Turnului de Locuire 1, precum și curățarea ruinelor de la Turnul 2. Prin aceste obiective am învățat atât folosirea unei stații totale de preluare a punctelor, cât și tehnici și soluții la curățarea blocurilor de calcar din cadrul unei ruine. De asemenea, am avut contact cu multe persoane de specialitate, precum arheologi și arhitecți pasionați de acest domeniu, precum Răzvan Mateescu, și prezentări în fiecare seară cu tematici diferite.

Concluzionând, aceasta tabără a fost o ocazie perfectă de a relua informația de la Facultate într-o manieră practică, alături de specialiști.

stud. arh. Mădălina Luca

Foto: Mădălina Luca

În cadrul școlii de vară am participat zilnic la prelegeri și prezentări, am vizitat școala de vară de la Apoș și bisericile fortificate din împrejurimi: Alma Vii, Biertan și Richiș. Am lucrat cu lemnul folosind rindeaua, am realizat cuie de lemn, releveul porții, și am dezamblat poarta pentru a înlocui elementele degradate cu altele noi, pe care le-am finisat și le-am mutat la loc.

În fierărie am îndreptat cuiele și balamalele.

stud. arh. Alexandra Mădălina Baboi

Foto: Alexandra Madalina Baboi

Școala de vară:

În cadrul atelierului despre lemn am învățat să folosim rindeaua manuală, să cioplăm și a trebuit să ne gândim la o soluție pentru o poartă folosind-ne de cunoștințele pe care le aveam despre proprietățile lemnului. La atelierul de metalurgie am învățat principiile manipulării metalului la temperaturi ridicate.

stud. arh. Denisa Pavel

Foto: Denisa Pavel

Foto: Alexandra Stefania Mihai Stan

IMUAU Summer school.
Schönberg 2022

Foto: Denisa Pavel

În cadrul școlii de vară am participat la lucrări cu lemn, fier, am învățat cum să folosim unelte specifice domeniilor și am făcut excursii de interes arhitectural. De asemenea, în fiecare zi am participat la lecturile organizate în scopul dobândirii de informații noi. În ceea ce privește activitatea practică/fizică, obiectivele perioadei în care am fost au fost: reconstruirea porții vechi mare, recondiționarea sau refacerea a 4 uși de grajd (urmând că fiecare încăpere să devină spațiu de locuit), unde am avut și eu una de reconstruit alături de o colegă, înlocuirea unei bănci putrede de la locul de odihnă, dar și cum să facem cuie, balamale și clanțe de fier (activitate îndrumată de fierarul Zaharia Păcală). Excursiile din cadrul școlii de vară au presupus vizitarea câtorva biserici importante arhitecturii din România, din apropierea satului (Biertan, Richis), vizitarea orașului Alma Vii, dar și o escapadă la Apoș unde am colaborat cu studenții de la facultatea de arhitectură din Timișoara, lucru ce a constat în facerea țiglei tradiționale în modul tradițional (unde am participat eu) și ajutarea studenților la zidirea clădirii principale la care lucrau.

stud. arh. Alexandra-Stefania Mihai-Stan

Foto: Denisa Pavel

Tabăra de la Dealul Cerului s-a desfășurat pe o perioadă de 17 zile, dintre care 14 zile lucrătoare. În primele zile a fost o perioadă de acomodare și administrare. Studenții participanți au fost împărțiți pe echipe, fiecare echipă urmând să se ocupe de câte un proiect important.

În prima săptămână s-a lucrat intens la realizarea unei scări din lemn fără îmbinări metalice și la releveul unei căsuțe pe baza căruia s-au făcut lucrări de restaurare.

Acest releveu a constat în preluarea de dimensiuni (gabarite) exterioare și interioare atât în plan cât și în secțiune, detalii etc. În a doua săptămână am lucrat intens la căsuț, am dat jos acoperișul pentru a schimba folia, iar apoi l-am remontat. A fost o lecție aplicată a ceea ce am învățat anul trecut la finisaje.

De asemenea am început să tencuim, am învățat cum se face amestecul și cantitatea optimă care se aplică pe perete. În paralel s-a lucrat la realizarea unui acoperiș pentru fântână, astfel încât apa să rămână mereu proaspătă. În ultimele zile de tabără, adică în ultima săptămână activitățile au fost destul de intense întrucât a trebuit să ducem la bun sfârșit toate șantierele deschise. Astfel, s-au finalizat ultimele retușuri la căsuț, s-a terminat de tencuit și zugrăvit.

A fost finalizat acoperișul pentru fântână și s-a re poziționat Fereastra îngerilor care a fost luată de vânt cu câteva săptămâni înainte de a începe tabăra. Pe lângă munca depusă am avut parte și de momente de relaxare și îmbogățire a cunoștințelor.

stud. arh. Andreea Letitia Pacurar

Foto: Andreea Letitia Pacurar

Școala de vară:

Foto: Andreea Letitia Pacurar

Foto: Andreea Maria Nistor

Dealul cerului

Foto: Andreea Maria Nistor

Ca și muncă de șantier, am ajutat la realizarea unei structuri piramidale de lemn, care să acopere izvorul actual, la aplicarea straturilor de tencuială, finisaj și vopsea pe fațadele unei case aflate în reabilitare. În plus am ajutat și la reacoperirea unui acoperiș de lemn cu închiderea de țiglă. Pe lângă aceste activități am participat la prezentări și workshopuri despre muzică, șah, psihologie, landart, archery și multe altele.

stud. arh. Andreea Maria Nistor

Foto: Andreea Maria Nistor

În cadrul EFdeN am participat la competiția de case Solar Decathlon 21/22 din Germania și după finalizarea acesteia am ajutat la diverse task-uri interne precum proiectare, randări, șantier pentru stațiile de încărcare rCharge și comunicare.

stud. arh. Alexandru Duta

Foto: Alexandru Duta

Școala de vară:

În cadrul EFdeN, în lunile mai-iulie 2022 am participat la Competiția Internațională de case sustenabile, Solar Decathlon, ce a avut loc în Wuppertal, Germania. Am participat la construirea prototipului VATRA, ce a durat 15 zile. Apoi a urmat o perioadă de monitorizare a performanței casei pe durată de 10 zile. În această perioadă am reușit să învăț foarte multe despre construirea efectivă a unei case pasive, punând în operă materiale sustenabile și folosind tehnici contemporane și tehnologii moderne pentru optimizarea și eficientizarea energetică a construcțiilor. De asemenea, am avut șansa să descopăr diferențele și dificultățile ce apar în cadrul unui proiect în momentul tranziției de la faza de proiectare la execuția pe șantier. Ulterior, a urmat etapa de demontare a casei și readucerea ei în România, moment în care am contribuit la dezvoltarea soluțiilor ce se vor pune în practică la reconstrucția din țară a prototipului.

stud. arh. Eliza-Iris Voiculescu

Foto: Eliza-Iris Voiculescu

Foto: Filip Tudor

EFdeN

Foto: Filip Tudor

În urmă cu 2 ani și jumătate m-am alăturat echipei EFdeN, în cadrul proiectului cu care a urmat participarea noastră la Solar Decathlon Europe. Am contribuit în cadrul departamentului de arhitectură, dezvoltând conceptul de modularitate și scalabilitate pentru faza de Design Challenge, lucrând constant la integrarea acestui concept în cadrul urbanistic al cartierului Mirke din Wuppertal. Asimilând deja informațiile și experiența din urma primelor 2 predări din cadrul competiției, la scurt timp după aceea, când am început organizarea echipei pentru ce va urma, am preluat coordonarea integrală a echipei de proiectare și arhitectură, funcție pe care am îndeplinit-o cu responsabilitate și mândrie pentru următorii 2 ani din cadrul competiției.

Coordonarea departamentului de arhitectură a presupus mai multă implicare și cunoștințe necesare pe care am fost nevoit să mi le dezvolt de-a lungul perioadei. Echipa de arhitectură a fost formată în medie din 17 persoane, atât din anul 1 cât și din anul 6 de la Facultatea de Arhitectură din București. Acest lung drum a presupus, pe lângă dezvoltarea unui concept și proiectarea întregilor soluții pentru realizarea prototipului VATRA:

1. Integrarea designului pasiv și a soluțiilor sustenabile, cu referire la strictele cerințe ale acreditării Living Building Challenge.
2. Departamentul de arhitectură presupune în realitate o echipă interdisciplinară, astfel pe întreaga perioadă am lucrat îndeaproape cu departamentele de instalații, fundraising, comunicare, cu ingineri structurali externi, cea mai stufoasă și detaliată fiind implicarea în dezvoltarea soluțiilor departamentului de instalații.
3. Implicarea activă în fiecare predare intermediară cât și finală din cadrul competiției SDE 21/22.
4. În paralel cu proiectul VATRA, am fost implicat și în alte multiple proiecte unde am avut oportunitatea de a învăța semnificativ de multe, câteva proiecte urmează să le enumăr.

stud. arh. Filip Tudor

În prima și în ultima zi am fost în deplasare în mai multe locuri care surprind arhitectura ce a fost și arhitectura ce va fi. Am văzut satul Viscri și biserica sa fortificată, dar și Cincșorul și am analizat ușile și ferestrele gândite de sași, observând atât funcționalitatea lor cât și motivele spirituale pentru care au fost amplasate. În restul zilelor am analizat case, biserici, mori de apă și de vânt din Complexul Național Muzeal ASTRA. Totodata, am avut parte de prezentări și discuții pe tema elementelor.

stud. arh. Ana Maria Ardeleanu

Am pornit în căutarea ELEMENTELOR, începând studiul cu ușile și ferestrele din inima satului, unde acestea iau cea mai simplă și autentică formă. Muzeul Astra a fost în cea mai mare parte a timpului locul în care ne-am desfășurat activitatea, unde am avut parte de prelegeri, dar și unde ne-am apropiat de modul în care trăiau oamenii pe vremuri, recreând ipostaze ale oamenilor secolelor trecute, dar și răspunzând la alte teme fotografice referitoare la uși și ferestre, portaluri, oglinzi, praguri. În același timp, am avut de inventariat elementele din cadrul gospodăriilor, bisericilor și morilor din muzeu, ulterior găsind asemănări cu elementele folosite în prezent în satele conservate, dar și interpretări moderne precum regăsim în proiectul Portal Village de la Sibiel. Ultima zi a fost concentrată în Muzeul Brukenthal unde am căutat în tablouri ușile și ferestrele și am reconstituit unele scene din picturi.

stud. arh. Elena Ciobanu

ELEMENTE
Școala de vară:
de la SIBIU
ediția a 2-a, 2022

Este al doilea an în care particip la o școală de vară organizată de Culture Reserve. Anul trecut au fost limitele, anul acesta a venit timpul să privim arhitectura ca sinteză de elemente esențiale. Tema studiului de anul acesta se inspiră din demersul lui Rem Koolhaas și al studenților săi de inventariere a componentelor fundamentale ale arhitecturii în cadrul Bienalei de Arhitectură de la Veneția din 2014, proces încheiat în lucrarea “Elements of architecture”. Pe larg, studiul se întinde pe mai mulți ani deoarece o săptămână este insuficientă pentru a trece în revistă totul. Am început cu ușile și ferestrele. Am simțit că acest workshop ca pe o trecere de la ușă și fereastră ca elemente pragmatice și funcționale, având sisteme de închidere, feronerie, tehnică, la idea de ușă și idea de fereastră, la trăsăturile și legile lor invizibile precum și proiecțiile lor în imaginar.

Studiul l-am pornit cu relevarea întocmai a repertoriului de uși și ferestre din muzeul satului de-a lungul a patru zile în care am studiat morfologia acestora, proporțiile, tehnica și mecanismele de acționare, poziție sau orientare. În Muzeul Satului a fost vorba despre modele nelocuite. Experiența din Astra a fost completată prin vizitele de studiu în situri locuite, cum au fost satele Viscri, Cincșor sau Sibiel. Modelele vii mi-au înfățișat ușa și fereastra în raport cu omul care le folosește, cum același tip de fereastră poate să se exprime în nenumărate feluri (cum a fost cazul de la Viscri, unde unitatea întregului sat făcea fiecare particularitate a fiecărei uși sau ferestre să iasă la iveală).

Vizitele de studiu au reușit să facă o incursiune și în arhitectura zilelor noastre prin două ansambluri create din inspirație vernaculară Cincșor Guest House, din satul cu același nume și Portal Village din Sibiel. Am văzut aici că arhitectura contemporană înrădăcinată în vernacular poate să fie și altfel decât carpetele agățate pe pereți, poate fi mai mult decât o paștișă sinistă. Partea cu adevărat intrigantă pentru mine a fost lumea nevăzută a elementelor și rolul lor în imaginar. Ce reprezenta o ușă pentru un locuitor al unei case din Muzeul Satului? De ce simțea nevoia să îi atașeze

simboluri de protecție sau bogăție? Este un tablou o fereastră? Cum poate raportul dintre un individ și o deschidere dintr-o imagine să ne redea conștiința epocii în care imaginea s-a născut?

Prin prezentări și discuții (susținute de dr. arh. Ana Maria Crișan pe tema reprezentărilor imaginare și fantastice ale ușilor și ferestrelor; dr. arh. Alexandru Crișan despre fotografia de arhitectură sau fotografia de relevu; drd. arh. Radu Tîrcă; drd. arh. Amalia Enache-vorbind despre modul în care copiii percep elementele construite și spațiul și cum le reprezintă), prin seri de film, prin exerciții de identificare a ipostazelor în care apar ușile și ferestrele am ajuns într-o lume în care ușa și fereastra devin treceri sau deschideri, dau scară sau scot din scară un spațiu, devin simboluri și primesc la rândul lor alte simboluri pentru a asigura protecția lumii dintr-o parte de lumea din cealaltă parte.

Experiența școlii de vară a fost completată de tururi prin Sibiu sau de task-urile zilnice pe care le primeam, ele erau exerciții fotografice a căror temă o primeam dimineața, acest indiciu era fie o poveste, fie o imagine, fie un cuvânt, unele au presupus reproducerea unor scene din tablouri sau fotografii vechi.

Asta a însemnat pentru mine studiul pe elemente de la Sibiu. Studiul pe care l-am făcut acolo a lucrat integrat, completând tehnologia cu poezia unei uși, creând conexiuni în domenii cât mai diverse: de la feronerie la imaginea unei uși în cinematografie, în pictură sau în povești. Despre asta a fost Școala de vară... despre un motiv arhitectural esențial (ușă sau fereastră acum) și cum acest motiv (elementul) poate fi folosit de creator (în particular de arhitect) pentru a transmite o emoție odată ce este înțeles.

stud. arh. Ioan-Radu Onea

În cadrul școlii de vară “Ambulanța pentru Monumente” am contribuit la înlocuirea învelitorii de la Cabala Leota, folosind șită de molid. De asemenea, am completat sau adăugat părțile degradate de la nivelul șarpantei (căpriori, cosoroabă), readucând astfel cabana la forma și estetica sa inițială. Intervenția s-a desfășurat sub coordonarea arhitectului Jan Hulsemann de la care am avut șansa să învăț foarte multe despre tehnicile și modalitățile corecte de restaurare și despre modul în care trebuie privit și analizat un monument aflat în degradare.

stud. arh. Eliza-Iris Voiculescu

Foto: Eliza-Iris Voiculescu

Foto: Eliza-Iris Voiculescu

Școala de vară:

Foto: Eliza-Iris Voiculescu

Foto: Cristiana-Lavinia Botas

Leota, Ambulanța
pentru monumente

Foto: Cristiana-Lavinia Botas

În perioada 1-7 august 2022 am participat la intervenția de punere în siguranță a acoperișului de la cabana Leota din munții Leaota, unde am aprofundat lucrul cu șita și am avut și ocazia de a confecționa șita. Tot aici am învățat și tehnici tradiționale de cioplire a lemnului în scop decorativ.

stud. arh. Cristiana-Lavinia Botas

Foto: Cristiana-Lavinia Botas

În cadrul școlii de vară organizată de Ambulanța pentru monumente, am ajutat la recondiționarea Bisericii evanghelice din Hoghilag, aceste activități au constatat în recondiționarea șarpantei, re-țeserea zidăriei zidului, cioplirea lemnului.

stud. arh. Greta-Anamaria Ghiță

În perioada 22-27 august am participat la intervenția de punere în siguranță a acoperișului bisericii evanghelice medievale din comuna Hoghilag unde am lucrat cu țiglă și cărămidă pe o structura de lemn și am învățat tehnici săsești de construcție.

Ambele intervenții s-au aflat în cadrul Asociației Monumentum, respectiv, Ambulanța pentru monumente.

stud. arh. Cristiana-Lavinia Botas

În cadrul intervenției am contribuit la reabilitarea bisericii evanghelice din Hoghilag. Sub îndrumarea atentă a coordonatorilor, am luat parte la activități precum înlocuirea laților deteriorați de pe acoperiș, schimbarea țiglelor, completarea zidăriei în zonele unde era necesar acest lucru, montarea/demontarea schelelor și tot felul de alte mici sarcini ce ne-au fost date pe șantier.

În urma acestei experiențe am învățat mai multe despre calitățile materialelor, despre punerea în operă și reciclarea acestora. Am legat prietenii atât cu voluntarii cât și cu coordonatorii. Dar, cel mai important, am conștientizat importanța implicării noastre, atât a studenților arhitecți, cât și a întregii comunități în salvarea și conservarea patrimoniului construit.

stud. arh. Teodora Costan

Foto: Greta-Anamaria Ghiță

Școala de vară:

Foto: Cristiana-Lavinia Botas

Foto: Teodora Costan

Biserica evanghelică din Hoghilag, Ambulanța pentru monumente

Foto: Teodora Costan

În cele trei intervenții de punere în siguranță a monumentelor, organizate în cadrul proiectului „Ambulanță pentru monumente”, am avut ocazia de a învăța principii de restaurare și de conservare a patrimoniului, cât și tehnici de lucru cu lemnul și cu zidăria.

Prima intervenție a fost cea de la biserica „Adormirea Maicii Domnului”, din satul Sona, ce a constatat în îndepărtarea învelitorii existente, din țiglă industrială, și a elementelor structurale din cadrul șarpantei. Învelitoarea a fost înlocuită cu una din țigle confecționate tradițional, iar elementele structurale de lemn au fost refăcute. Astfel, am avut ocazia de la învăța metode tradiționale de chertare, tăiere și cioplire a lemnului, cât și așezarea tiglei.

Intervenția de la cabană Leaota a constatat în înlocuirea învelitorii, de sită și tablă, și a elementelor de lemn degradate. Am învățat tehnici de batere a sitei și de confecționare a elementelor structurale ce trebuiau înlocuite, precum și cioplirea cocoșilor de pe cabană.

La biserica evanghelică din Hoghilag s-a intervenit tot asupra învelitorii, de dată această din țiglă, și a elementelor degradate, pentru a preveni infiltrațiile de apă. De asemenea, a fost refăcută cornișă, în zonele afectate, și s-a lucrat la rezidirea sacristiei și a unui portal ce era în pericol de colaps. Pe parcursul șantierului a fost necesară sortarea tiglei recuperate, cât și confecționarea elementelor structurale și înlocuirea laților degradați.

stud. arh. Ioana Viorica Georgescu

Am participat la cea de-a IV-a ediție a școlii de Vară la Palat „înFlorești”, atât în cadrul celor trei ateliere (arheologie peisageră, arboricultură și restaurare piatră), cât și în cadrul unor conferințe și dezbateri despre specificul restaurării grădinilor istorice și restaurarea elementelor de piatră specifice unor monumente de asemenea anvergură, precum Palatul „Micul Trianon”.

Atelierul de arheologie peisageră s-a bazat pe continuarea săpăturilor arheologice din jurul turnului de apă aflat pe treapta superioară a Parcului de preumblare și pe descoperirea rețelei de conducte din fontă care alimentau cu apă întregul domeniu.

În cadrul atelierului de arboricultură am petrecut timpul învățând să depistez, prin mijloace digitale, posibile probleme ale arborilor seculari aflați pe domeniu și dezbătând analize amănunțite și scenarii de intervenție pentru aceștia.

Atelierul de restaurare a pietrei a reprezentat, din punctul meu de vedere, una dintre cele mai interesante activități la care am luat parte în domeniul restaurării de arhitectură. Sub atenta supraveghere și îndrumare a specialistului restaurator de piatră Mihai Iancovescu Rudeanu, am finalizat curățarea unui zid de sprijin cu nymphaeum - o intervenție delicată - realizată din piatră de Albești.

stud. arh. Ana-Maria Părvulescu

Foto: Ana-Maria Părvulescu

Școala de vară: la palat „înFlorești”

Foto: Ana-Maria Părvulescu

Foto: Ana-Maria Părvulescu

În cadrul Școlii de la Bunești am ajutat la ridicarea casei de piatră din zidărie de piatră de rău cu mortar de var unde am învățat spargerea pietrei, tehnică de așezare a asizelor și stropirea cu mortar pentru monolitizarea structurii. De asemenea am ajutat și la celelalte două șantiere (Casa administratorului și Dușurile cu pereți din cob) în proporție mai mică.

stud. arh. Alexandru Duță

Școala de vară:

Am participat pentru a continuă lucrările de edificare a următoarei școli de Filozofie de la Bunești, care era compusă din mai multe corpuri: grupul sanitar, construit în tehnică de cob și sticlă, vatra, cu pereți din piatră (pe care i-am consolidat prin torcretare) și alte edificii ,din lemn, unde am șlefuit stâlpii. Fiecare și-a primit tură la bucătărie, iar pentru o zi întreagă trebuia să gătești pentru întreaga școală. (Să nu mai menționăm locuitul în cort). În concluzie, o experiență pe cât de epuizantă pe atât de frumoasă.

stud. arh. Andrei Ștefan Pioară

de la Bunești

În primele 3 zile, am lucrat pe șantierul bucătăriei de iarnă a Școlii de la Bunești, îndeosebi la realizarea mortarului, atât cu var, pentru a face injecții în zidăria de piatră (inițial murro a secco) în scopul consolidării ei, cât și cu ciment, care a fost turnat în partea superioară a zidului constituind o centură pe care s-a așezat ulterior șarpanta din lemn. Piatra a fost apoi șlefuită pentru a-și recăpăta aspectul structural. În același timp s-a lucrat la repararea aticului trapezei Școlii de la Bunești, la care au fost rearanjate țiglele, iar pentru aceasta s-a mai realizat o compoziție de mortar, de data aceasta cu praf de cărămidă, pentru a asigura un liant bun.

- O zi din săptămână a fost rezervată lucrului la bucătărie, iar atribuțiile principale au fost asigurarea celor trei mese pentru toți studenții și profesorii din campus și păstrarea curățeniei după fiecare masă.

- Ziua de vineri a presupus finalizarea lucrărilor de pe fiecare șantier și o curățenie generală în așteptarea evenimentului de sâmbătă. Atunci am lucrat cu precădere la interiorul trapezei din cărămidă.

- Sâmbătă am participat cu toții la lansarea Revistei Arhitectura, NR. 1-2 / 2022, "Visul unei Școli de vară", cu ocazia căreia au fost expuse și planșe de la practica din anul întâi și la sfârșitul căreia s-a realizat o fotografie de grup cu stenopa construită tot la Școala de la Bunești.

stud. arh. Daria Chioibaș

Repararea învelitorii de țiglă a acoperișului și refacerea elementelor structurale ale șarpantei, conform structurii inițiale ale acesteia. Țigla industrială degradată a fost înlocuită cu țiglă artizanală făcută la țiglăria din Apoș. Elementele structurale din lemn au fost făcute manual, în manieră tradițională: chertări și îmbinări de tip gură de lup, cep cu scobitură și cui de lemn.

stud. arh. Alma Vasile

La școală din Sonă s-a lucrat la ridicarea unui nou acoperiș, cu șarpantă de lemn, pentru biserica Adormirea Maicii Domnului din sat. Chertările structurii, la care am ajutat, și proba s-au făcut la sol, sub îndrumarea lui Jan Huelsemann, iar mai apoi au fost ridicate pe acoperiș, care într-un final a fost acoperit cu țiglă manuală.

La Dealul Cerului am participat la tencuirea și finisarea unei case vechi cu materiale naturale bazate pe argilă, am lucrat la chertările dintre vangurile laterale și treptele unei scări și am participat și la construirea unei structuri piramidale cu baza hexagonală gândită pentru acoperirea unui izvor de apă cu baza circulară, prin colaborarea și sub îndrumarea arhitectului Juri Troy.

Pe lângă aceste activități de lucru am participat la numeroase prezentări oferite de ambele școli, care aveau ca scop atât o formare profesională cât și una personală.

Experiențele au fost inedite! Va mulțumesc din suflet pentru susținerea acordată!

stud. arh. Verman Teodora

Foto: Alma Vasile

Școala de vară:

Foto: Alma Vasile

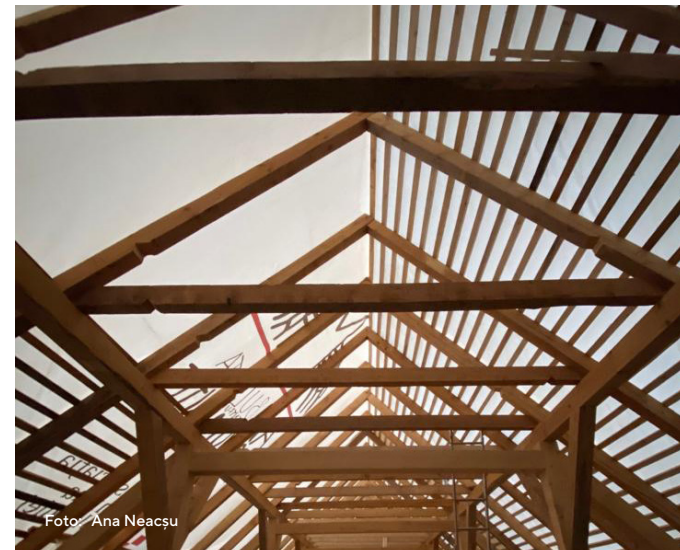

Foto: Ana Neacșu

Biserica „Adormirea Maicii Domnului,” Șona, Ambulanța pentru monumente

Foto: Tudor Matei Pelin

În cadrul școlii de vară de la Șona am avut de refăcut, împreună cu ceilalți voluntari și coordonatori, șarpanta și învelitoarea bisericii ortodoxe din sat, deoarece aceasta fusese neconform realizată în 2010, apăsa pe structura de zidărie a bisericii, existând posibilitatea unui colaps. S-a dorit ca intervenția să respecte adevărul istoric, de aceea s-au folosit materialele și tehnicile de construcție tradiționale. Eu personal am ajutat la chertarea elementelor structurale din lemn, la montarea laților și la amplasarea țiglelor pe acoperiș. De asemenea, în paralel cu proiectul pentru biserică, s-a continuat lucrul la casa învecinată, aflată în ruină, ce urmează să devină teatru de vară. Aici am curățat peretele din piatră de mortar și pământ și am început umplerea golurilor cu aceeași piatră găsită în sit și cu mortar nou.

În plus, am învățat de la localnici despre tradițiile și istoria locului, am observat arhitectura satului și am luat parte la prelegerea arhitectului Eugen Vaida despre misiunea Ambulanței pentru Monumente, despre satele săsești unde au lucrat de-a lungul timpului și despre metodele de obținere a țiglei tradiționale.

Cu siguranță mă voi întoarce cu drag anul viitor să ajut Ambulanța și, implicit, o parte a patrimoniului României pentru a fi salvat.

stud. arh. Ana Neacșu

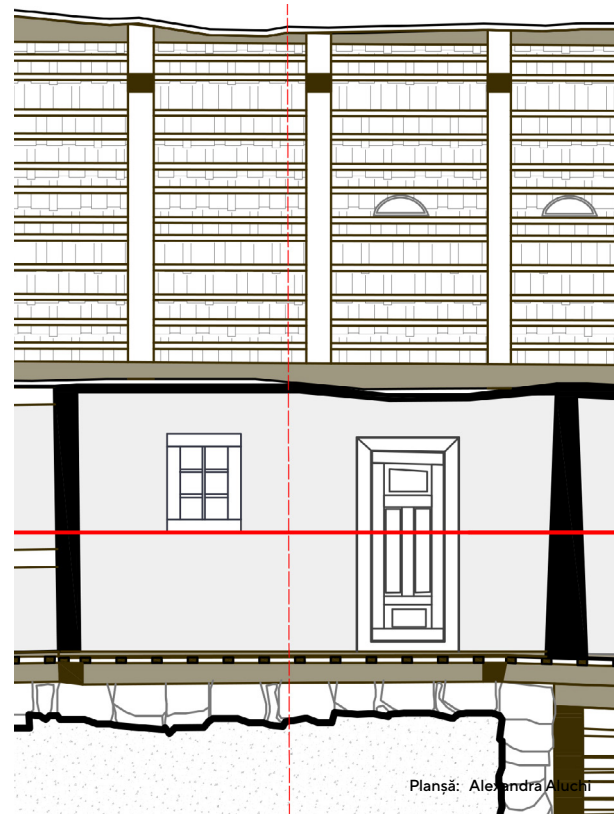
Principala activitate desfășurată în această tabără de practică a constat în refacerea acoperișului Bisericii „Adormirea Maicii Domnului” din Șona într-o aducere la geometria și aspectul său inițial. Pe lângă aceasta, a început restaurarea viitorului teatru de vară din Șona, am învățat să chertez pentru a realiza cutiile folosite pentru depozitarea uneltelor utilizate pe șantier și am lucrat cu fierarii din sat pentru a crea modele inspirate din desenele pictorului Ștefan Câlția din fier, folosite la noile cutii.

stud. arh. Tudor Matei Pelin

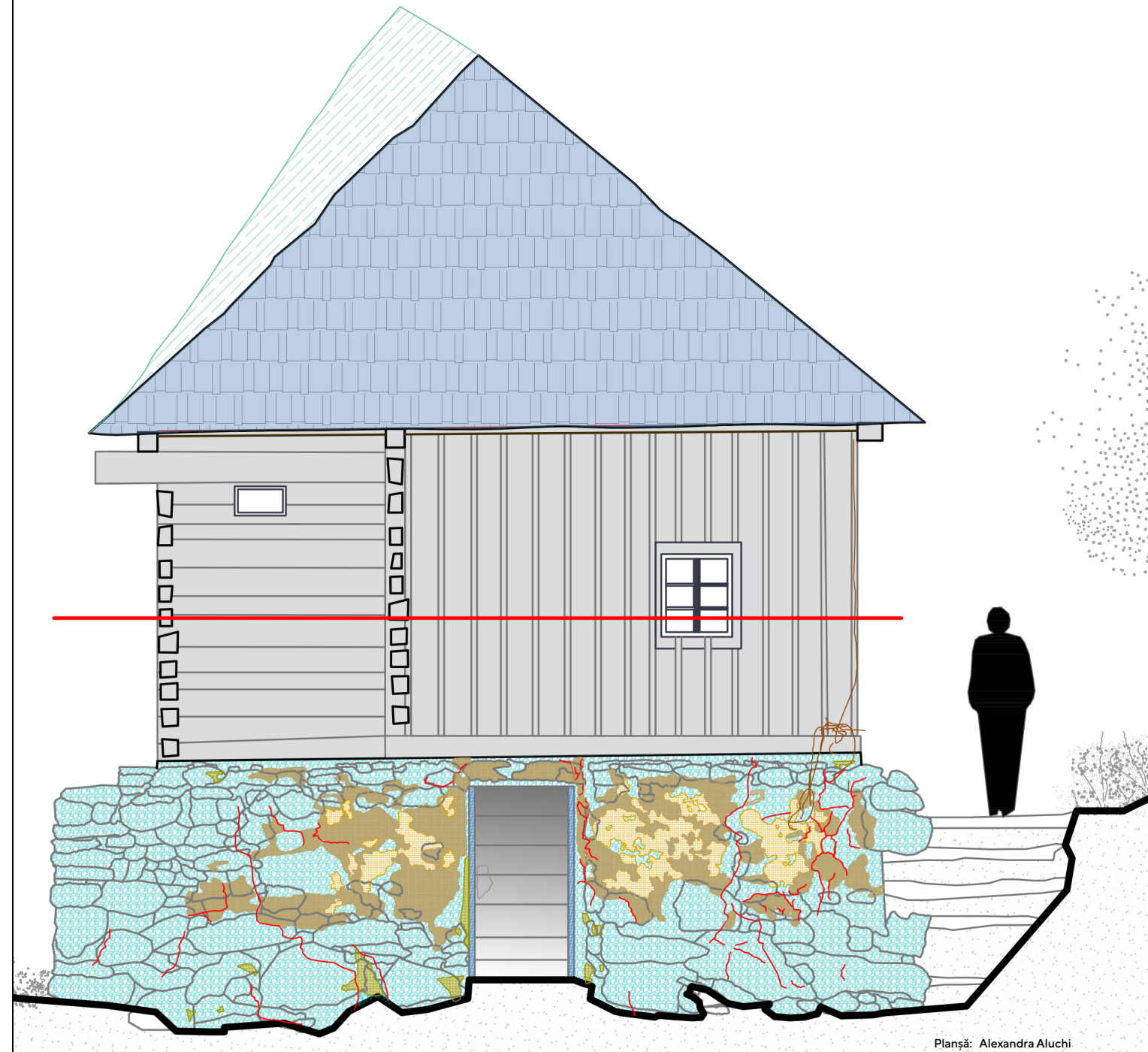
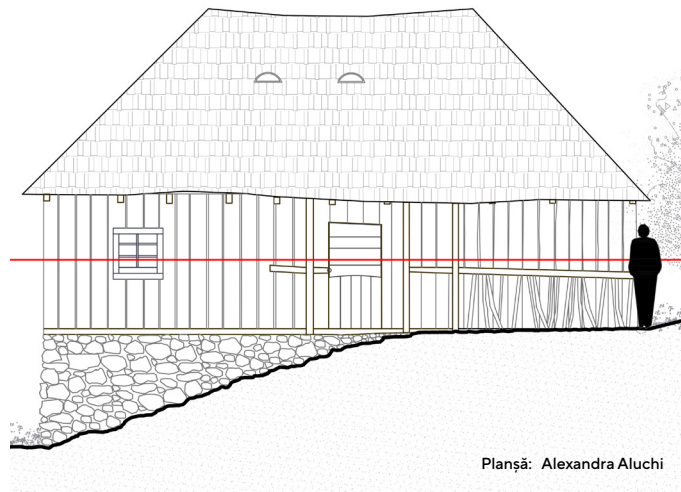
Principalele activități de anul acesta au fost: relevarea a trei case tradiționale din zonă, recondiționarea unui cuptor de pâine (care la final a putut să fie folosit) și inventarierea costumelor tradiționale buciumanești.

Chiar dacă am ajutat cu mare drag la desfășurarea acestor activități spre final rolul meu a fost de a realiza împreună cu echipa mea relevarea cât și analiza degradărilor pentru una dintre casele menționate mai sus. Casă pe care am realizat proiectul aparține familiei Bolunduț (familie de mineri).

stud. arh. Alexandra Aluchi

Universitatea
de vară:
UDV Bucium

Planșă: Alexandra Aluchi

Selecția câștigătorilor a fost realizată de Colegiul director al Ordinului Arhitecților din România, care a apreciat interesul crescut pentru participarea la școlile de vară cu profil de arhitectură și a evaluat atât calitatea dosarelor depuse, cât și atenția cu care au fost elaborate documentele incluse în aplicație. De asemenea, Colegiul director a apreciat diversitatea tematicilor propuse de școlile de vară la care au participat bursierii, dar și faptul că aceștia provin atât din ani diferiți de studiu cât și de la facultăți diferite.

Ordinul Arhitecților din România a alocat anul acesta 100 de burse în valoare de 800 lei fiecare, din bugetul timbrului arhitecturii pe anul 2022, care au fost acordate câștigătorilor și câștigătoarelor în baza dovezii de acceptare la o școală de vară.

ORDINUL
ARHITECȚILOR
DIN ROMÂNIA

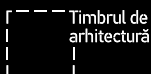

Foto coperta 1: Maria Mindrigiu
Foto coperta 4: Cristiana-Lavinia Botas